

רע"פ 3572/15 - יעקב אלימלך נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3572/15

כבוד השופט ח' מלצר
יעקב אלימלך

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים: י' אלון (נשיא), י'
פרסקי, י' עדן) מתאריך 20.04.2015 ב-עפ"ג
4350-05-14

עו"ד אבי גורן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים: י' אלון (נשיא), י' פרסקי, י' עדן) ב-עפ"ג 4350-05-14, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט ח' נחמיאס) ב-ת"פ 22073-09-11.

לצד בקשת רשות הערעור, הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר שהושת על המבקש. בהקשר זה הוריתי כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יעוכב עד למתן החלטה אחרת וכן ביקשתי מהמשיבה כי תגיש את תגובתה לבקשה.

אביא עתה את הנתונים הרלבנטיים להכרעה במכלול.

עמוד 1

2. בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש, על פי הודאתו, במספר רב של עבירות בניגוד להוראות סעיף 117 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: חוק מע"מ), הכוללות: זיוף חשבוניות מס תשומות שקיבל, בכך שהגדיל את מס התשומות הכלול במטרה להתחמק מתשלום המס שהוא היה חייב בו על פי חוק; מסירות ידיעות כוזבות, בכך שלא דיווח על עסקאות שירות שסיפק במלואן; וכן עבירות של ניהול פנקסים ורשומות בניגוד לדין.

3. בגזר הדין בית משפט השלום השית על המבקש את העונשים הבאים: 7 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי (כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין - המבקש לא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק מע"מ), קנס כספי בסך של 12,000 ₪, והתחייבות כספית בסך של 20,000 ש"ח, להימנע מביצוע עבירות בניגוד לחוק מע"מ במשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין.

4. המבקש ערער על גזר הדין הנ"ל לבית המשפט המחוזי הנכבד, כאשר טענתו העיקרית נגעה לסוגיית הסרת המחללים. בתוך כך המבקש טען כי הוא הגיע להסדר תשלום חובות המס, אשר לא שולמו על ידו במועדים הרלבנטיים. עוד טען המבקש כי הוא הסיר חלק ממחלליו בכך ששילם חלק מחובותיו בהתאם להסדר האמור, ופועל לעמידה ביתר התשלומים, ומשכך - יש להקל בעונשו. בנוסף טען המבקש כי בית משפט השלום הנכבד לא העניק את המשקל הראוי למספר נסיבות, וביניהן: המצב הכלכלי שהביא אותו, לטענתו, לביצוע העבירות בהן הוא הורשע, חלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות, והודאתו בעובדות כתב האישום כבר בתחילת ההליך. עוד נטען, כי העונש שהושת על המבקש על ידי בית משפט השלום חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות.

בית המשפט המחוזי לא מצא עילה להתערבות בעונש ועל כן דחה את ערעורו של המבקש, והותיר את גזר הדין על כנו, בקובעו כדלקמן:

"לאחר שבחנו, ושבנו ובחנו, את פסק הדין קמא, את עובדות כתב האישום המתוקן שבו הודה והורשע המערער, ואת טענת המערער - אלה שבכתב ואלה שבעל פה - לא מצאנו מקום להתערב בגזר הדין ולשנות ממנו. העבירות שבהן הורשע המערער הן חמורות [...] אין מדובר בעבירות טכניות בלבד, ובעבירות של מחלל במועדים באי הגשת דוחות בזמן. המדובר בעבירות מס שבוצעו בדרכי מרמה וזיוף על כל החומרה הנובעת מכך" (בעמ' 7 לפסק הדין).

על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

נימוקי הצדדים בקשה למתן רשות ערעור

5. במסגרת בקשתו למתן רשות ערעור המבקש טען כי עניינו מעורר, לשיטתו, שאלה משפטית כבדת משקל באשר לדרך שבה יש להתייחס לנאשמים אשר הסירו את מחללם - באופן מלא. בנוסף, המבקש מלין על חומרת העונש שהושת עליו, וטוען כי יש להסתפק בעניינו בעונש מאסר מותנה, ולכל היותר בתקופת מאסר קצרה שתרוצה על דרך

של עבודות שירות. עוד נטען, כי התמשכות ההליכים, בתיק מושא הבקשה, מהווה "עינוי דין".

6. בתגובתה, המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת בקריטריונים, אשר הותוו לצורך מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", בשים לב לכך שעניינה של הבקשה הוא בחומרת העונש שהושת על המבקש, וזה איננו חורג, לגישתה של המשיבה, ממדיניות הענישה ההולמת במקרים כגון דא, בשים לב לכך כי הענישה המחייבת בעבירות מס היא ענישה שחייבת לכלול "עונשי מאסר, שאינם קלים כלל ועיקר" (רע"פ 624/80 וייס נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 211).

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה ובתגובת המשיבה לבקשה - הנני סבור כי דין הבקשה הידחות. אנמק בקצרה מסקנתי זו להלן.

8. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)).

9. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפני, סבורני כי היא איננה עומדת בקריטריונים שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" - הבקשה איננה חורגת מעובדות המקרה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק התומכים במתן רשות ערעור בעניינו.

10. מעבר לכך - הבקשה שלפני נסובה, כל כולה, סביב חומרת העונש שהושת על המבקש, וכפי שנפסק על ידי בית משפט זה - השגה על חומרת העונש אינה עילה לקיום דיון "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה, למעט במקרים נדירים, בהם העונש אשר הושת על המבקש סוטה סטייה חריגה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

11. בנסיבות העניין, ובניגוד לטענתו של המבקש, העונש שהושת עליו איננו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה שנקבעה בעניינים כגון דא (ראו למשל: רע"פ 5872/14 ירון נ' מדינת ישראל (02.10.2014); רע"פ 4394/14 פיקהולץ נ' מדינת ישראל (17.08.2014)). עוד יוער ביחס לגזר הדין, כי בקביעת עונשו של המבקש נשקלה החומרה היתרה הגלומה בעבירות המס שביצע המבקש, אשר אינן מסתכמות במחדלים, או איחורים בהגשת דו"חות, אלא כוללות גם זיוף מסמכים וניסיון להפיק רווח על חשבון קופת המדינה.

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

12. זאת ועוד – בקשת רשות הערעור שלפני מועתקת, כמעט במלואה, מהודעת הערעור שהוגשה לבית המשפט המחוזי הנכבד. בפסיקתו של בית משפט זה נקבע, לא אחת, כי: "העתקת עיקרי הטיעונים מכתב הערעור מעידה כי מטרת הבקשה לרשות ערעור אינה אלא ניסיון ל'מקצה שיפורים', ומטרה מעין זו אינה מצדיקה, ככלל, היעדרות לבקשת רשות הערעור" (ראו: רע"פ 113/15 אעלמי נ' מדינת ישראל (20.1.2015); רע"פ 3610/15 סמיונוב נ' מדינת ישראל (8.6.2015) רע"פ 8952/15 בדר עומרי נ' מדינת ישראל (03.02.2016)).

13. אף לגופו של עניין, לא מצאתי כי טענתו של המבקש באשר להסרת המחדל על ידו מצדיקות התערבות בעונש שהושת עליו, ואסביר:

המבקש הסיר את מחדלו במלואו רק לאחר שניתן פסק הדין בבית המשפט המחוזי. ב-רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (25.10.2015) (להלן: עניין עודה),

צינתי כי:

"הסרת מחדל בשלב הערעור שונה מהסרת מחדל שנעשית בהזדמנות הראשונה, אשר מלמדת על חרטה וקבלת אחריות אמיתית ומיידית. ואולם מבלי למעט מעקרון זה – גם להסרת מחדל בהמשך הדרך ישנה משמעות מסוימת לאור הגשמת התכלית של תשלום מס אמת והאינטרס הציבורי בהשבת החוב לקופה הציבורית, והיא אף עשויה ללמד על קבלת אחריות חלקית ולו מאוחרת".

ואולם על אף חשיבותו של פירעון החוב – בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שעשה המבקש, אלא בפירעון מה שניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות. על כן, אף שלהסרת המחדל במקרה זה יש לייחס משקל, אין להפריז בה עד כדי הימנעות מגזירתו של מאסר בפועל בעניינו של המבקש (ראו: ע"פ 2407/05 מן נ' מדינת ישראל (11.7.2005), וכן עניין עודה).

14. לנוכח כל האמור לעיל – הבקשה נדחית.

15. המבקש יתייצב איפוא לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו – בתאריך 08.06.2016 עד לשעה 10:00, שאז יתבטל עיכוב הביצוע שעליו הוריתי – בביס"ר דקל, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ו (18.5.2016).

ש ו פ ט
